

CREËN VAN RIJKDOM DOOR HET KOPPELEN VAN INVESTERINGSMOGELIJKHEDEN AAN INVESTEERDERS

INVESTORS' CORNER

Publicatie 11. 2018

De effectenbeurs is geen bank; het is een marktplaats.

“Beleggen moet meer zoiets zijn als het kijken naar drogende verf of groeiend gras. Als je opwinding wilt, reis dan af naar Las Vegas met \$800 op zak.”

Paul Samuelson

Een financiële intermediair?! Wellicht hebt u daar wel eens van gehoord, maar weet u eigenlijk wat het precies betekent? U hebt misschien een idee, maar wellicht hebt u ook enige duidelijkheid nodig over welke financiële intermediair wat doet? Ik zal proberen om het u uit te leggen.

U kunt een financiële intermediair zien als een financiële tussenpersoon bij een zakelijke transactie. We weten dat een tussenpersoon iemand is die een deal tussen twee groepen mensen regelt. Met andere woorden, de tussenpersoon - en dus ook de financiële intermediair - fungeert als een schakel tussen mensen om een overeenkomst of zakelijke transactie tot stand te brengen.

Er zijn veel soorten ‘tussenpersonen’ in de financiële sector. Denk bijvoorbeeld aan een commerciële bank. De bank is de meest algemeen begrepen tussenpersoon in de financiële sector. Dit komt omdat de bank het geld bijeenbrengt van degenen die dit hebben, de geldverstrekkers - via hun spaargeld - en dit geeft aan mensen die het niet hebben, de geldleners - door middel van

leningen en hypotheeklen. Uiteindelijk fungeert de bank als een van de ultieme intermediairs op de financiële markt.

Er is nog een andere essentiële financiële intermediair die een belangrijke rol speelt in de financiële sector: de effectenbeurs. De Dutch Caribbean Securities Exchange of DCSX fungeert als tussenpersoon tussen bedrijven die financiering nodig hebben - of het nu gaat om een start-up die op het punt staat om uit te breiden of om een volwassen bedrijf dat nieuwe kansen wil onderzoeken - en de beleggers die over geld beschikken en willen investeren in deze start-ups of volwassen bedrijven. De effectenbeurs fungeert als de ultieme marktplaats om deze bedrijven en beleggers met elkaar in contact te laten komen. De DCSX zorgt er daarom, met de hulp van geregistreerde listing advisors en brokers, voor dat een bedrijf dat obligaties of aandelen uitgeeft om kapitaal aan te trekken, in contact wordt gebracht met beleggers die de obligaties of aandelen willen kopen. De beurs **verstrekt dus geen leningen, neemt geen stortingen in ontvangst en biedt ook geen spaarrekening aan**. De beurs fungeert uitsluitend als een marktplaats, een elektronische locatie waar geïnteresseerde partijen het eigendom in aandelen en obligaties kunnen omruilen voor geld.

Hoewel er overeenkomsten zijn, wil ik de meest essentiële verschillen benadrukken die er tussen de twee belangrijkste financiële intermediairs bestaan:

1. Het grootste verschil is dat een bank aan een persoon of een bedrijf financiering kan verlenen. Iemand kan een persoonlijke lening afsluiten, bijvoorbeeld om een auto of een huis te kopen. Diezelfde persoon kan ook documenten over zijn bedrijf presenteren en een lening voor het bedrijf krijgen om apparatuur te kopen of om in een project te investeren. Aan de andere kant kan de DCSX alleen de financiering van bedrijven faciliteren en biedt het geen financieringsmogelijkheden voor privépersonen.
2. Het meest wijdverbreide misverstand over de DCSX is dat de beurs leningen of geld aan een bedrijf zou kunnen verstrekken. Dit is niet correct. De DCSX creëert alleen de marktplaats waarop een bedrijf een aanbieding aan het publiek kan doen en het publiek heeft de mogelijkheid om het aanbod te accepteren en te beleggen of het aanbod af te wijzen en naar andere beleggingsopties te kijken.
3. Om bij een bank een lening te krijgen, presenteert u de financiële gegevens van uw bedrijf samen met andere bedrijfsinformatie. Een medewerker van de kredietafdeling van de bank bekijkt die stukken dan en controleert of zij u een lening zullen verstrekken. Bij de DCSX geeft een bedrijf daarentegen, met de hulp van zijn listing advisor, via een ander proces uitleg over de bedrijfsprestaties en de reden waarom men geld wil ophalen. De informatie wordt samengebracht in een document dat de Offering Memorandum wordt genoemd en dat vervolgens met het publiek wordt gedeeld. Het publiek beoordeelt dit en besluit vervolgens of het wil beleggen en geld aan het bedrijf wil lenen. Terwijl de bank dus degene is die beslist of er al dan niet een lening zal worden verstrekt en de feitelijke uitbetaling van de lening aan de onderneming verricht, geeft de DCSX geen mening over het aanbod van de onderneming en zijn de beleggers degenen die beslissen of ze hun geld willen investeren of niet.

4. Een aan de DCSX genoteerd bedrijf dat kapitaal nodig heeft, heeft gewoonlijk minder onderpand nodig om financiering te krijgen, terwijl een bank meestal aan een bedrijf zal vragen om een aanzienlijk onderpand te verstrekken. Lokaal vragen de banken specifiek om een onderpand in de vorm van onroerend goed. Op de beurs kijken potentiële beleggers eerder naar de groeipotentie en verdien capaciteit van het bedrijf dan naar de hoeveelheid onderpand die het bedrijf kan bieden.
5. De kosten voor het verkrijgen van financiering kunnen lager zijn wanneer dit via de beurs gebeurt dan wanneer er een lening bij een bank wordt afgesloten. Lokaal is de rente voor een obligatie lager dan de rente die over een zakelijke banklening verschuldigd is.

Voor grotere bedrijven die financiering voor zeer grote projecten nodig hebben, kan het financieel verstandig zijn om niet alleen te proberen om voor financiering te zorgen via bankleningen, maar ook door de uitgifte van obligaties/aandelen om de hoeveelheid aangetrokken kapitaal te verhogen en de financieringskosten te minimaliseren.

Volg Investor's Corner voor alles dat u over het Creëren van Rijkdom wilt weten!

Deze editorial wordt door de DCSX in samenwerking met Vertex Investments aan u aangeboden.

Auteur van deze publicatie: Stephanie Shaw CFA, MBA.

